

Vážení, je krátce před volbami, a tak tato informace je určena široké veřejnosti.

Týden od 13. 9. 2021 byl týdnem, kdy začínala poslední řádná schůze Poslanecké sněmovny tohoto volebního období, měla trvat dva týdny, ale na požadavek většiny poslaneckých klubů byl upraven program tak, aby byly projednány jen zákony vrácené nebo zamítnuté ze Senátu a zákony ve 3. čtení a druhá čtení mezinárodních smluv tak, aby došlo k jejich ratifikaci. Jak se dalo předpokládat, vše nedopadlo podle plánu, ale slabostí poslaneckého klubu ANO se program několikrát měnil, až nakonec schůze skončila nedůstojnou bitkou poslance L. Volného, rozbitím pultu předsedajícího, utrženými mikrofony a politickou nedůstojnou groteskou. Informaci shrnuji i za 38. týden, protože jsem minule slíbil, že součástí informace bude i krátká analýza výsledků jednání prezidentů ČR a SRN. Vzhledem k tomu, že v sobotu 18. 9. 2021 bylo ještě plénum ÚV KSČM, tak informaci posílám až nyní.

Nejprve krátce k výsledkům schůze Poslanecké sněmovny. Úplnou prioritou poslaneckého klubu KSČM bylo projednání 3. čtení zákoníku práce a pokus o projednání 3. čtení ústavního zákona o referendu. Na samotném plénu jsme pak ještě požadovali zařadit otázku hrozby privatizace České pošty a projednat zprávu vlády o situaci ve Vítkovických železárnách, tedy Liberty Steel . Pevné zařazení bodů se žel nepodařilo prosadit, přes opakování návrhu. Bylo projednáno 10 z 12 návrhů vrácených resp. zamítnutých Senátem. Žel pro nechuť poslanců hnutí ANO nedošlo opět k projednání vráceného školského zákona, a tak nebude platit žádná varianta a zvýšení platů učitelů se odkládá. Navíc je tu ústavní problém, protože se nikdy zatím nestalo, že by zákon, který byl přijat a byl vrácen Senátem, případně zamítnut, skončil svou cestu bez projednání, ač na schůzi je zařazen. Uvidíme, co s tím budou nejméně školské odbory dělat, zda půjdou do sporu a navrhnou např. ústavní stížnost. Nebyla také projednána novela zákona o NKÚ, která předpokládala kontrolu obcí, fondů, ale také České televize. Opravdový marasmus.

Ještě hůř dopadly návrhy zákonů ve 3. čtení. Těch bylo na schůzi zařazeno 19, schváleno bylo jen 7, z toho 5 vládních a 2 poslanecké o IZS a sociálních službách. Tady se jen potvrzuje, že některá ministerstva opravdu nepracují, když jejich práci suplují poslanci. Zákon o sociálních službách je toho příkladem. Dva další návrhy se sice začaly projednávat, a to náš zákoník práce a zdravotní služby, opět ukázka „nepráce“ ministerstva zdravotnictví, ale k jejich dokončení hlasováním nedošlo, pro obstrukce pravice, ale i Pirátů a SPD, která dokonce ve vystoupení poslance Kobzy vyjádřila názor, že pracovní smlouva je smlouva rovnoprávných subjektů, jako by nevěděli, že jedině zákon může ochránit zaměstnance před tím, aby zaměstnavatel, který je v roli toho kdo dává příkazy této role nezneužil.

Proto platí, co jsem uvedl v úvodu. Neochota nebo neschopnost vedení poslaneckého klubu hnutí ANO zabránilo v projednání našich priorit a jejich neustálé ustupování pravici nevěští pro příští volební období nic dobrého.

A nyní několik poznámek k **jednání prezidentů SRN a ČR , zatím bez znalosti osobního stanoviska prezidenta M. Zemana, kterého navštívím spíše v příštím týdnu.**

Obsah jednání obou prezidentů byl nesporně předmětově i termínově významný. Na základě analýzy současných „světových a evropských problémů“ lze oprávněně předpokládat jeho hlavní zaměření:

SRN je ekonomicky nejsilnější zemí v rámci EU a pro ČR je, jak v oblasti exportu, tak i importu největším a rozhodujícím obchodním partnerem. Tedy **EKONOMIKA a to zejména ENERGETICKÁ OBLAST byly nesporně prioritou vzájemných rozhovorů.** V tomto směru jsou dnes hlavními komoditami budoucnosti ZEMNÍ PLYN a ELEKTRICKÁ ENERGIE (gen. ředitel ČEZu ing. Beneš se totiž výrazně podílel na přípravě podkladů pro prezidenta Zemana). **Zemní plyn je dnes prioritou ekonomicko-obchodních vztahů mezi SRN a RF.** Vazby těchto zemí jsou dnes v oblasti obchodu a ekonomické diplomacie na velice vysoké partnerské úrovni, což je základním předpokladem výrazného posílení ekonomik obou těchto zemí. **Je zřetelný zájem SRN i RF na dalším jejich rozvíjení a to nehledě na protiruské sankce ze strany USA,** ale i protiruských aktivit rusofobních zemí v rámci EU, mezi které dnes žel patříme. Nehledě na tuto realitu budou **přímé dodávky zemního plynu z RF do SRN v nejbližší době zahájeny (NS II),** což výrazně posílí ekonomickou stabilitu obou těchto zemí, a k naší smůle to i **výrazně posílí ekonomické pozice SRN v rámci EU. Musíme počítat s tím,** že to vyvolává u rusofobních členů EU, zejména Polska, Lotyšska, Litvy a Estonska „hysterické nálady“ a podle teorie chaosu Z. Brezinského to v EU bude působit destruktivně. V této souvislosti nelze přehlížet narůstající státní agresivitu Ukrajiny vůči RF, ale i silným subjektům v rámci EU, zejména proti SRN a Francii, přičemž občanská válka na Ukrajině je hrozbou pro další mírový rozvoj v Evropě. To je pro ČR největší nebezpečí, hlavně proto, že to přímo ohrožuje dodávky ropy a plynu k nám prostřednictvím ropovodu Družba a Tranzitního plynovodu. Zde se ukazuje hrubá strategická chyba vlády V. Špidly, která při privatizaci Unipetrolu v roce 2002- 2003 prodala tento podnik polskému PKN Orlen a který nás teď přímo ohrožuje, nikoli jen změnou názvu Benzina. **SRN si proto musí „ujasnit“ vzájemné vztahy s ostatními evropskými zeměmi a další perspektivy jejich případného rozvoje. Perspektivně začne vznikat nový světový, tedy i evropský „ekonomicko-bezpečnostní model“.** Nehledě na sankce ze strany USA mají **SRN i RF eminentní zájem na výrazném prohlubování vzájemné ekonomické spolupráce,** ve kterém spatřují základní předpoklad k posilování především „vlastních ekonomik“, ale ptažmo i ekonomik svých partnerů. **ČR se proto musí rozhodnout** koho, zejména v rámci Evropy, bude podporovat, s kým bude úzce spolupracovat a **jakým směrem bude orientovat svoji celkovou mezinárodní ekonomickou diplomacii a rozvíjení mezinárodních obchodních, investičních, výrobních a dalších ekonomických zájmů.** Proto tato otázka byla i jednou ze zásadních v rozhovorech prezidentů SRN a ČR.

V tomto směru mají prezidenti obou států prakticky shodné názory, ovšem ČR má co „napravovat“ v ekonomické diplomacii, její strategii a taktice zajišťující náš efektivní ekonomický rozvoj v budoucnosti. **Sousední SRN je dnes a bude i v budoucnu naším**

rozhodujícím a hlavním ekonomickým partnerem a bude záležet na nové vládě jak dnešní dobré vztahy (pochopitelně s ohledem na interní zájmy obou zemí) bude rozvíjet, či (jako např. Polsko) rozbíjet a narušovat. Pro nás je tedy největším nebezpečím, před úplným podřízením se SRN, naše diplomatická roztržka s RF a neschopnost vlády ji řešit. **Rusofobie současného SENÁTU PČR a extrémních pravicových stran není správnou cestou pro budoucnost ČR.** Pokud by aktivity nové vlády a Sněmovny parlamentu ČR měly klesnout na rusofobní a protičínskou úroveň českého Senátu, pak se ČR zařadí mezi takové státy, jakými jsou dnes Polsko, Pobaltské státy, Ukrajina...., se kterými nemají zájem příliš jednat ani vyspělé evropské státy, ale ani světové velmoci, zejména 3 stálí členové RB OSN. **Prezidenti SRN i ČR mají v podstatě shodné a státnicky správné názory v tomto směru a v rámci svých kompetencí se budou snažit je prosazovat. O tom se nesporně vzájemně ujistili.**

Druhým okruhem vzájemných jednání **byl problém společného boje proti „mezinárodnímu terorismu“** a zostřená hrozba po debaklu NATO v Afghánistánu. Jeden z hlavních důrazů musí být v budoucnu kladen na ochranu vlastních vnějších státních hranic proti nelegálnímu pronikání migrantů na naše území. Proto je správné pomoci při kontrole vnější hranice v Maďarsku, protože současná ochrana celkového schengenského prostoru není dostatečně účinná a efektivní, což dokumentují nelegální přechody migrantů na hranicích Běloruska se sousedními státy – členy EU, či přesuny migrantů po moři do Itálie a nakonec i téměř jejich „volný pohyb“ uvnitř schengenského prostoru. Většina migrantů směřuje mj. právě do SRN a Francie, když zejména Francie byla vždy tomuto druhu migrace vstřícná. V této souvislosti dnes musí řešit vážné interní problémy, zejména v oblasti prevence a včasného odhalování a předcházení migranty připravovaných teroristických útoků, ale i společenských nepokojů na jejich území. **Na problém zastavení a řešení problémů migrace muslimů do Evropy ale nemají oba prezidenti zcela shodný názor** (i když F. W. Steinmaier nesdílí zcela názory A. Merkelové) a proto musí ČR přijímat vlastní komplexní opatření, včetně důsledné kontroly a ochrany svých státních hranic. K tomu však nemá v současné době potřebné síly a prostředky. Proto je tu zásadní otázka, zda stamiliardové výdaje na nákupy armádní techniky, francouzská děla a munice, americké vrtulníky, radarová technika atd. - vše v podstatě vývojově „zastaralé“, určené nesmyslně k obraně proti vnějšímu vojenskému napadení. Zda by nebylo účelnější **investovat do efektivního zajištění státních hranic například českými výkonnými drony a na výcvik speciálních útvarů a jednotek určených k odhalování a likvidaci teroristických center a konkrétních teroristických, či diverzně-sabotážních útoků.** SRN a ČR budou nuceny společně stanovit své postupy a přístupy i k efektivnímu řešení „narůstajících migračních problémů“ a s nimi zpravidla spojených nepřátelských hrozeb a nepokojů, až po teroristické útoky. **Navíc se objevují i prvotní informace o odhodlání ukrajinských speciálních služeb připravovat a realizovat diverzně-sabotážní akce ve vztahu k plynovodu NS II vybudovaného k přímé přepravě zemního plynu mezi RF a SRN.** Ani toto „nebezpečí“ nelze podceňovat s ohledem na „přímé vyhrožování ze strany nejvyšších státních představitelů Ukrajiny“. **SRN společně s RF budou nesporně**

úzce spolupracovat na bezpečnostní ochraně daného plynovodu a zabránění jeho „poškození“ ze strany kohokoli a kdykoli.

Z výše uvedeného vyplývá logicky třetí okruh vzájemných jednání a to **vytvoření názorů** obou prezidentů **na řešení současných a perspektivních „globálních, celosvětových problémů a to jak ekonomického, tak i vojenského charakteru“**. Totální debakl americké armády v Afganistánu i zřetelná současná bezvýznamnost paktu NATO z hlediska případného světového válečného konfliktu, vyvolávání a podpora státních převratů, zbraňová a logistická podpora lokálních válečných konfliktů - nesporně perspektivně povedou **k radikálním změnám v bezpečnostních strukturách významných teritoriálních celků, nevyjímaje ani Evropu jako jeden celek. Změny světových bezpečnostních struktur, včetně zrušení paktu NATO, jsou nevyhnutelné, i když časově dlouhodobé. Při dnešním stavu jsou pro mnohé takové změny i nepředstavitelné.** Z těchto nových obranných evropských bezpečnostních struktur nebude možné vyřadit ani evropskou část RF, se kterou bude nutno vytvořit jednotný obranný evropský celek s přesným vymezením zásad, kompetencí a garancí. To jsem také použil při rozhovoru pro prestižní švýcarský list Neue Zürcher Zeitung, u nás by takový názor asi žádné noviny neotiskly, ale po vyjití ve Švýcarsku, budu požadovat souhlas s přetištěním v Haló novinách.

Obranné celky stejného charakteru budou vznikat na základě teritoriálního vymezení i v jiných částech světa. Na minimum bude omezeno budování vojenských základen na cizích bezpečnostních teritoriích, tak jak dnes činí převážně USA po celém světě. USA, stejně jako ostatní jaderné velmoci, bude mít své vlastní bezpečnostní teritorium, včetně mezinárodního vzdušného prostoru a mezinárodních vod.

Aktivní akce těchto struktur budou převážně zaměřeny na likvidaci „světových center a ohnisek mezinárodního terorizmu“, na ochranu společného, globálního ekonomického rozvoje při zachování naprosté suverenity a nezávislosti jednotlivých států, bez vměšování do jejich vnitřních záležitostí. **USA ztratily pozici světového „hegemonu a čteníka“ a jsou jen jedním z významných a plně rovnocenných světových subjektů.** Takovými subjekty budou právě stálí členové Rady bezpečnosti OSN, tedy ČLR, RF, Francie, V. Británie a stane se jím i SRN bez ohledu na struktury EU. Usilovat o to bude mnoho dalších, vyspělých či jen vlivných světových států. Zejména Indie, JAR a Brazílie, ale i Irán či Egypt a mohl bych pokračovat. Hlavním cílem bude **zajištění mírového, globálního ekonomického světového rozvoje. Lze předpokládat, že perspektivně bude hlavním iniciátorem nových „politicko-ekonomicko-vojenských“ aktivit v Evropě právě SRN a to dokonce v potřebné součinnosti s RF.** SRN začíná „sondovat“ existující podporu svých perspektivních politicko-ekonomických prognóz a záměrů a to včetně postojů svého souseda ČR. **Naše současné vztahy se SRN jsou na velmi dobré úrovni, musíme je nejen udržet, ale vytvořit si v nich vlastní prostor. Na jejich případné realizaci bude mít nesporně vliv povolební uspořádání a složení nejvyšších státních orgánů v obou zemích, na kterém se budou oba prezidenti**

aktivně podílet v rámci svých kompetencí. Proto bylo toto vzájemné setkání organizováno právě v současné předvolební době.

Závěr:

Mezinárodně-politická situace ve světě, tedy i v Evropě, je v současné době napjatá. Tuto situaci je třeba „uklidnit“, stabilizovat a vytvořit podmínky k výraznému „oživení ekonomiky“, narušené pandemickým stavem. Toho lze dosáhnout pouze společným postupem. **Problémy, vznikající na základě agresivních a nepřátelských aktivit některých států, je třeba odbourat. Zrušit neodůvodněně uplatňované sankce, vytvářet podmínky ke všestranně výhodné vzájemné ekonomické spolupráci a jejímu rozvoji.** Nyní jde zejména o řešení energetických zdrojů, klimatických změn, surovinových zdrojů, výrobních kooperací, investic..., ale i likvidaci „ohnisek mezinárodního terorismu“, migrace, ukončení lokálních válečných konfliktů, ochrany vnitřní bezpečnosti suverénních států... Pokud jde o Evropu, jedná se zejména o **ukončení občanské války na Ukrajině, problém Běloruska, vnitroeurovských rozporů iniciovaných např. Polskem, Litvou, Lotyšskem, Estonskem..., rozšiřování vojenských bází USA na teritoriu Evropy. V této souvislosti lze předpokládat, že na rozdíl od USA se zejména SRN a Francie nebudou mít zájem „aktivně vměšovat“ do řešení krizového stavu RF – UKRAJINA, do rozvíjení vztahů mezi RF a BĚLORUSKEM a prakticky ponechají vyřešení těchto krizí v postsovětském teritoriu výhradně na RF.** K tomu se shodně staví i prezidenti SRN a ČR. RF bude v zájmu zachování své bezpečnosti postupně navyšovat svůj tlak a dlouholeté aktivity zaměřené na přijatelné, **případně nutné,** urovnání současných krizových stavů s danými postsovětskými státy ve svém přímém sousedství. **V případě UKRAJINY se RF rázně vymezí proti jejímu agresivnímu „vyhrožování a útokům“ a zajistí mírový prostor v daném evropském teritoriu, což bude i ve prospěch EU.**

V příštích 10-15 letech čekají svět, tedy i EVROPU výrazné přeměny jak v oblasti globální ekonomiky, tak i územního, bezpečnostního obranného charakteru.

S pozdravem Čest práci

JUDr. Vojtěch Filip,
předseda ÚV KSČM

24. 9. 2021